

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الفتن والبلايا والمحن والرزايا

سلطان العلماء عز الدين عبد العزيز بن عبد السلام السلمي رحمته الله

С името на Аллах, Всемилостивия, Премилосърдния

Норзи от бедите, изпитанията, страданията и нещастията

Султанът на учените 'Иззуддин 'Абду'азиз ибн 'Абдусселям ес-Сулейми

Аллах да е доволен от него!

Транскрипция на буквите

ж̣ ж	س̣ ث	т̣ ت	б̣ ب	'	ء	
з̣ ز	р̣, р̣ ر	з̣ ذ	д̣ د	х̣ خ	ح̣ ح	
з̣ ظ	т̣ ط	д̣ ض	с̣ ص	ш̣ ش	с̣ س	
л̣, л̣, л̣ ل	к̣ ك	қ̣ ق	ф̣ ف	ғ̣ غ	'	ء
й̣ ي		ў̣ و	х̣ ه	н̣ ن	м̣ م	
у, ю	дамме	и	кесра	а, е	фетха	
ӯ, ю̄	й̄а̄ў̄	ӣ	й̄а̄	а̄, о̄, я̄	елиф	

Чертичка отгоре означава, че буквата се изговаря удължено.

Точка отдолу означава, че буквата се изговаря удебелено.

За по-подробно обяснение вижте инструкциите на следващата страница.

С името на Аллах, Всемилоствивия, Премилосърдния

И Аллах да благослови нашия повелител Мухаммед и неговото семейство и да ги приветства.

Казва шейхът, имамът, доказателство в Исляма, опора за творенията, ебӯ Мухаммед ‘Абдул’азиз ибн ‘Абдусселям ибн еби ел-Қосим ес-Сулемі еш-Шәфи‘и, Аллах да го стори от полза за мюсюлманите и да ни опрости на нас, на него и на всички мюсюлмани:

От бедите, изпитанията, страданията и нещастията има ползи, които се различават според степента на хората.

Първата полза: Узнаване на всемогъщата и всепокоряваща сила на Господаря.

Втората полза: Узнаване на пониженото и разорено положение на раба.

Признак за това са думите на Всевишния:

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

“Онези, които бъдат ли застигнати от беда казват: На Аллах принадлежим и при него се завръщаме!” [ел-Беқара: 156]

Те осъзнават, че са негово притежание и негови раби. И че те се завръщат към неговото господство и неговото управление, и неговото отсъждане, и неговото предопределение. За тях няма нито избавление, нито отклонение от Него.

Третата полза: Искреност и преданост към Всевишния Аллах.

Защото няма друго убежище за отблъскване на бедите освен при Него и няма друга опора за тяхното премахване освен у Него.

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ

“И ако те докосне вреда от Аллах, никой не ще я премахне освен Него!” [ель-Ен‘ам: 17]

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفَلَكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

“И когато се покачат в корабите молят Аллах с искреност в религията.” [ель-‘Анкебūt: 65]

Четвъртата полза: Покаяние пред Аллах и обръщане към него.

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ

“И когато човекът бъде докоснат от вреда умолява своя Господар, покайвайки се пред [обръщайки се към] Него.” [ез-Зумер: 8]

Петата полза: Умоляване и призоваване [на Аллах ﷻ].

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا

“И когато човекът бъде докоснат от вреда ни умолява.” [ез-Зумер: 49]

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ

“И когато бъдете докоснати от беда в морето пропада всичко, на което се молите освен Него.” [ель-Исрō’: 67]

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ

“Затова само него призовавате, а той премахва онова, за което призовавате, ако така пожелае.” [еъ-Ен‘ам: 41]

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً

“Кажете: Кой ще ви избави от тъмнините на морето и сушата, когато го зовете смирено и незабележимо?” [еъ-Ен‘ам: 63]

Шестата полза: Благонравие и смирение в търпението, които произтичат от сполетяната беда.

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

“Наистина Иброхѝм бе благонравен, смирен [в търпението].” [ет-Теубе: 114]

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ

“И го зарадвахме със смирено [в търпението] момче.” [еъ-Сѳфат: 101]

إِنَّ فِيكَ خَصَلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ الْحِلْمُ وَالْإِنَابَةُ

“Наистина в теб има две черти, които Аллах обича: смирение [в търпението] и издръжливост [в търпението].” [Муслим, раздел еъ-Йман]

Като степените на смирение в търпението се различават според големината на бедата, като смирението при най-големите беди е по-добро от всички останали.

Седмата полза: Опрощение към престъпника.

وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ

134] **“И които опрощават [приемат извинение за стореното от] хората”** [Али ‘Имрōн:

فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ

“А онзи, който опрощава [приема извинението] и поправя грешките – неговата награда е при Аллах.” [еш-Шūrō: 40]

А опрощението за най-големите от тях [т.е. престъпления] е по-добро от всяко друго опрощение.

Осмата полза: Търпението [по време на беда].

То предизвиква обичта на Всевишния Аллах и огромната му награда.

وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ

“И Аллах обича търпеливите!” [Али ‘Имрōн: 146]

إِنَّمَا يُؤَقِّبُ الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

“Наистина наградата на търпеливите ще бъде изплатена безмерно.” [ез-Зумер: 10]

وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ

“Няма нито един, който да е дарен с нещо по-добро и по-всеобхватно от търпението.”

[ель-Бухорӣ: 1469]

Деветата полза: Радостта му от нея [от бедата], заради ползите, които носи.

Казва [Пророкът ﷺ], Аллах да го благослови и приветства:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنْ كَانُوا لَيَفْرَحُونَ بِالْبَلَاءِ كَمَا تَفْرَحُونَ بِالرَّخَاءِ

“Кълна се в Онзи, в чиято ръка е душата ми, вие трябва да се радвате на страданията [бедите, нещастията] така, както се радвате на благополучието!” [Жамиа‘ Меа‘мер ибн Рәшид: 20626, Муснед Ахмед: 3/94, Сунен ибн Маже: 4024]

И казва ибн Мес‘уд رضي الله عنه:

حَبَّذَا الْمَكْرُوهَانَ الْمَوْتَ وَالْفَقْرَ

“Възхвалени да бъдат две ненавиздани неща: смъртта и бедността!” [Хиййету-ль-Еўлийа‘ на ебӯ Ну‘айм: 1/132]

И наистина радостта от нея [бедата, нещастие, изпитание] се усеща, когато човек не се поддава на нейната сила и горчивина, заради [очакването] на наградата и ползата от нея. Така, както човек страдащ от много тежка болест се радва при пиене на спасителното лекарство макар, че го преглъща едвам едвам, заради неговата горчивина.

Десетата полза: Благодарността за нея [бедата].

Заради ползите, които съдържа по същия начин, както болния благодари на лекаря, който премахва негов орган, който е пречка за постигането на целта [излекуването], тъй като чрез това той ще постигне здраве и изцеление.

Единадесетата полза: Чрез нея [бедата] се пречистват [изкупват] прегрешенията и престъпленията.

وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ

“И каквато и беда да ви застигне тя е заради онова, което са извършили ръцете ви. И Той [ви] извинява за много [от прегрешенията ви].” [еш-Шуро: 30]

وَلَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ وَصَبٌّ وَلَا نَصَبٌ حَتَّىٰ أَلْهَمَ إِلَهُهُمُ الشُّرَكَةَ يُشَاكِمُهَا إِلَّا كَفَّرَ بِهِ عَنْ سَيِّئَاتِهِ

“Каквато и болест или беда да застигне вярващия, та дори и грижа, която да го притеснява или трън, който да го убодне, тя е откуп за неговите прегрешения.” [ель-Бухорй: 5640, 5641, Муслим: 2572, 2573]

Дванадесетата полза: Проявяване на милост към сполетените от беда и оказване на помощ към тях.

النَّاسُ مُعَافَىٰ وَمُنْتَلَىٰ فَارْحَمُوا أَهْلَ الْبَلَاءِ وَاشْكُرُوا اللَّهَ عَلَى الْعَافِيَةِ

“Хората са два вида: благоденстващ и страдащ. Затова бъдете милостиви към страдащите и бъдете благодарни на Аллах за благоденствието [с което ви е дарил].” [ель-Муъетта’: 2/986]

وَأَمَّا يُزْحَمُ الْعُشَّاقُ مِنْ عَشِقًا

“Само влюбените изпитват състрадание към онези, които преживяват обич.”

Тринадесетата полза: Узнаване на истинската стойност на благоденствието [т.е. опазването от бедите и нещастията] и проявяване на благодарност за това.

Защото истинската стойност на всяко благоденствие се разбира едва след като изчезне.

Четиринадесетата полза: Наградата, която Всевишният Аллах е подготвил в отвъдния живот [ахирета], според степента на тези изпитания.

Петнадесетата полза: Скритите ползи, съдържащи се в изпитанията.

فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَتَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

“Защото може да ненавиждате нещо, а Аллах да е вложил в него огромна добрина.”

[ен-Нися’: 19]

وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ

“И може да ненавиждате нещо, а то да е добро за вас.” [ель-Беқара: 216]

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ ۚ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُمْ ۚ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ

“Онези, които донесоха клеветата са шайка хора сред вас. И не мислете, че това е лошо за вас. Не, то е добро за вас.” [ен-Нур: 11]

[Например,] когато тиранинът отне Сяра от Ибрōхīm ﷺ това нещастие и изпитание бе причина да получи в откуп Хāжер. А тя роди Исма‘ийль на Ибрōхīm, благословиите и приветствията да бъдат над тях, а пък от потомството на Исма‘ийль се роди повелителят на всички пратеници и печатът [завършекът] на всички пророци [Мухаммед ﷺ]. Толкова огромна бе скритата полза в това изпитание.

Както е казано:

كَمْ نِعْمَةٍ مَطْوِيَةٍ لَكَ بَيْنَ أَثْنَاءِ الْمُصَاصِبِ

“Колко много блага се съдържат за теб по време на изпитания.”

А също е казано:

رُبَّ مَبْغُوضٍ كَرِيهٍ فِيهِ لِلَّهِ لَطَائِفٌ

“Може в онова, което е омразно и ненавиждано да има скрити блага от Аллах.”

Шестнадесетата полза: Наистина изпитанията и трудностите предпазват от злините и недоволството [неблагодарността], и самохвалството, и самодоволството, и гордостта, и жестокостта.

Защото ако Немрūd беше беден и болен, и глух и сляп нямаше да спори с Ибрōхīm за неговия Господар. Но заради надменността, която прояви по отношение на владението си [той не прие доводите на Ибрōхīm ﷺ]. И Пречистият и Всевишен Аллах посочва като причина за това именно владението, с което бе дарен.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ

“Не видя ли онзи, който спореше с Ибрѡхїм за неговия Господар, че Аллах го е дарил с владението...” [ель-Беқара: 258]

И ако Фараона също бе подложен на горепосочените изпитания той нямаше да каже:

أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى

“Аз съм вашия най-върховен господар.” [ен-Нязи‘ат: 24]

وَمَا نَقْمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ

“И те нямаше да търсят отмъщение ако Аллах и неговият пратеник не ги бяха обогатили чрез своята благодат.” [ет-Теўбе: 74]

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظِرٌ
أَنْ رَأَاهُ أَسْتَعْجِلَ

“Наистина човекът престаива, защото смята себе си за самодостатъчен.” [ель-‘Алек: 6-7]

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ

“И ако Аллах дареше рабите с обилно препитание щяха да сеят несправедливост по земята.” [еш-Шўрѡ: 27]

وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ

“А злодеите се устремиха към разкоша.” [Х̣у̣д̣: 116]

لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ

17] “... щяхме да ги напоим обилно с вода – за да ги изпитаме чрез това.” [е̣ль-Ж̣инн̣: 16-17]

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِءٍ كَافِرُونَ

“И в което и селище да изпратехме предупредител винаги онези, тънещи в разкош казваха: Ние отричаме [не вярваме в] онова, с което сте изпратени!” [Себе’: 34]

А бедните и слабите – те са приближените и последователите на пророците. Именно заради тази величествена полза хората подлагани на най-силни изпитания са пророците, после праведниците, после онези, който най-много се придържат към техния пример и т.н. И затова те са обявявани за луди и за магьосници, и за гадатели и са подлагани на унижения и подигравки.

فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا

“А те търпяха, че бяха взети за лъжци и че бяха подложени на страдания.” [е̣ль-Ен̣’ам̣: 34]

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ^ط مَسَّهِمُ الْبَأْسَاءِ وَالصَّرَآءِ
وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهُ ^ث أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

“Нима смятахте, че ще влезете в Рая без при вас да дойде [изпитание] подобно на [изпитанието на] онези, които бяха преди вас? Настигаха ги нещастия и беди и бяха разтърсвани докато Пророкът и вярващите с него казваха: “Къде е подкрепата на Аллах?” Наистина подкрепата на Аллах е близо.” [ель-Беқара: 214]

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ^ط وَدَشِيرِ الصَّابِرِينَ

“И наистина ще ви изпитаме с частица от страха и глада, и недоимъка, и отнемане на душите, и недостатък на плодовете. И зарадвай търпеливите.” [ель-Беқара: 155]

لَتَبْلُؤَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ

الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَدْوَى كَثِيرًا

“Наистина ще бъдете изпитани чрез вашите имоти и души. И непременно ще чуете от дарените с Книга преди вас и от многобожниците много обиди.” [Али ‘Имрѳн: 186]

И те са онези, които бяха прогонвани от домовете си и на които бяха отнемани имотите, и пращани на заточение извън родините си, и се множаха мъките им, и се засилваха бедите, които понасяха, и враговете им се обединяваха против тях и понякога дори надделяваха над тях, и част от тях бяха убити при Ухūd и Би'р Ме'унe и на други места, и бе ранявано лицето на Пратеника на Аллах, Всевишният Аллах да го благослови и приветства, и един от зъбите му бе счупен, и белите коси се умножиха по главата му, и бяха убивани най-скъпите му хора, и враговете злорадстваха над него, а приближените му биваха опечалени.

И в деня на Хандеқ бяха подложени на голямо изпитание:

هٰنَالِكَ اَبْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

“Там вярващите бяха подложени на голямо изпитание и бяха потресени силно.” [eл-Ехзйб: 11]

وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ

“И когато погледите се вцепениха, а сърцата достигнаха гърлата.” [eл-Ехзйб: 10]

И така те бяха в непрекъснат страх, и непрестанни лишения, и крайна нищета, та чак привързваха камъни към стомасите си от глад. А пък повелителя и на първите и на последните [Мухаммед ﷺ] никога не вкусваше житен хляб по два пъти на ден, и му бяха причинявани всички видове страдания, чак бяха набеждавани [в безпътство] най-любимите от семейството му, а пък в края на живота му бе изпитан чрез [лъжепророците] Мусейлеме и Тулейха и eл-'Ансй, и той ﷺ и

сподвижниците му понесоха от войската на ел-'Усера онова, което понесоха, и по времето на неговата смърт бронята му беше оставена като залог при един евреин срещу една са'а [няколко шепи] ечемик.

И не престават пророците и праведниците да бъдат сполетявани от изпитания едно след друго, всеки според степента на вярата си. И колкото по-силен е човек в религията си, толкова по-голямо изпитание получава. И на един от тях бе поставено ... върху главата му и той не се отказа от религията си.

И казва [нашия повелител Мухаммед ﷺ], Аллах да го благослови и приветства:

مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الزَّرْعِ لَا تَرَالُ الرِّيحُ مَمِيلَةً وَلَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ بِصَيْبِهِ الْبَلَاءَ

“Примерът с вярващия е като примера с посева. Вятърът не престава да го наклонява така, както и бедите не престават да застигат вярващия.” [ел-Бухорй: 5644, Муслим: 2809]

И казва [още нашия повелител Мухаммед ﷺ], Аллах да го благослови и приветства:

مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الحَاثِمَةِ مِنَ الزَّرْعِ تَفِيئُهَا الرِّيحُ تَصْرَعُهَا مَرَّةً وَتَعْدِلُهَا أُخْرَى حَتَّى تَهْبِجَ

“Примерът с вярващия е като стъбло от посев, което вятърът люлее. Единия път го поваля, а другия път го изправя, чак докато изсъхне.” [ел-Бухорй: 5643, Муслим 2810]

Затова положението на трудност и страдание е причина рабът да се обърне към Всемогъщия и Величествен Аллах. А положението на благоденствие е причина рабът да се отклони от Всевишния Аллах.

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ

يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ

“И когато човекът бъде докоснат от вреда ни моли и на хълбок, и седнал, и прав. И когато премахнем вредата от него продължава [да се държи] все едно не ни е молил да премахнем вредата от него.” [Йѹнус: 12]

И по тази причина те ограничаваха храненето и пиенето си, и дрехите си, и женитбите си, и сбирките си, и къщите си, и животните, които язدهа за да бъдат по този начин в положение, което е причина да се завръщат към Всевишния Аллах и да се обръщат към Него, Всемогъщия и Величествения.

Седемнадесетата полза: Задоволство, което е причина за задоволството на Всевишния Аллах.

Защото бедите постигат, както праведника, така и грешника. И който ги посрещне с гняв бива сполетян от гнева [на Всевишния] и загуба на земния и отвъдния свят. А който ги посрещне със задоволство се сдобива със задоволството [на Всевишния], а това задоволство е по-превъзходно дори и от Рая заедно с всичко, което се намира в него, заради думите на Всевишния:

وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ

“И задоволството на Аллах е по-велико от това.” [ет-Теѹбе: 72] Т.е. по-велико от Дженнета ‘Адн и неговите прелестни обитатели.

И това е само един малък откъс, който споменахме по отношение на ползите от изпитанията.

И ние молим Всевишния Аллах за опрощение и благополучие на този свят и на отвъдния, защото ние не сме от хората подложени на изпитание.

И нека Всевишният Аллах ни дари с успех за извършване на онова, което обича и от което е доволен и да ни предпази от бедите и нещастията.

Завърши [книжката] “Ползи” с възхвала към Аллах и по неговите благодеяние и милост. И Аллах да благослови Мухаммед и неговото семейство, и неговите сподвижници и да ги приветства. И Той [Аллах] ни е достатъчен, и колко прекрасен покровител е Той.

И завършекът ѝ бе по време на деветия ден преди края на месец Раби‘у-ль-‘Еййеъ от шестстотин петдесет и пета година. И нека Аллах опрости на онзи, който я чете и който я слуша, и който я преписва, и на всички мюсюлмани. И всичката възхвала е само за Аллах.

Ползи от бедите, изпитанията, страданията и нещастията

1. Узнаване на всемогъщата и всепокоряваща сила на Господаря ﷻ.
2. Узнаване на принизеното и разорено положение на раба.
3. Искреност и преданост към Всевишния Аллах ﷻ.
4. Покаяние пред Аллах ﷻ и обръщане към него.
5. Умоляване и призоваване на Аллах ﷻ.
6. Благонравие и смирение в търпението, които произтичат от сполетяната беда.
7. Опрощение към престъпника.
8. Търпение по време на беди и изпитания.
9. Радост от бедите и изпитанията, заради ползите, които носят.
10. Благодарност към Аллах ﷻ за бедите и изпитанията.
11. Чрез бедите и изпитанията се пречистват и изкупват прегрешенията и престъпленията.
12. Проявяване на милост към сполетените от беди и изпитания и оказване на помощ към тях.
13. Узнаване на истинската стойност на благоденствието и проявяване на благодарност за това.
14. Награди, които Всевишният Аллах ﷻ е подготвил в отвъдния живот, според степента на бедите и изпитанията.
15. Скрити ползи, съдържащи се в бедите и изпитанията.
16. Бедите и изпитанията предпазват от злините и недоволството, и самохвалството, и самодоволството, и гордостта, и жестокостта.
17. Задоволство от предписаното, което е причина за задоволството на Всевишния Аллах ﷻ.